

Moord tot de dood er op volgt
(Murdered to Death)

komische thriller in twee bedrijven

door

PETER GORDON

vertaling

Jan Hulsegge

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **MOORD TOT DE DOOD EROP VOLGT- MURDERED TO DEATH** gaan opvoeren, dienen in alle program-maboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **PETER GORDON** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de letter-grootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 1993 BY PETER GORDON
Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363
1800 AJ Alkmaar
Telefoon 072 - 5112135
Website: www.ibva.nl
Email: info@ibva.nl
ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **10** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Mildred: Welgestelde dame van achter in de vijftig.

Dorothy: Gezelschapsdame en huishoudster van Mildred, ongeveer 30

Bunting: de butler; Schoolvoorbeeld van een butler. Achter in de zestig.

Kolonel Charles Craddock: Gepensioneerd officier. Begin zestig.

Margaret Craddock: Zijn vrouw. Zij is midden vijftig.

Pierre Marceau: Een Franse kunsthandelaar. Begin dertig.

Elizabeth Hartley-Trumington: Heel erg high society. Midden twintig.

Joan Maple: Degelijk geklede dorpsvrouw. Midden zestig.

Inspecteur Pratt: Onbekwame politieman met veel eigenwaan.

Brigadier Thomkins: Kundig politieagent, gekleineerd door Pratt.

Tijd van handeling:

In de jaren dertig, in de herfst.

Eerste bedrijf

Eerste tafereel:	laat in de middag
Tweede tafereel:	de volgende morgen

Tweede bedrijf

Eerste tafereel:	twee uur later
Tweede tafereel:	een uur later

Plaats van handeling:

De zitkamer van een oud landhuis.

DECOR:

Hoewel de zitkamer met smaak is ingericht en gemeubileerd zou een nieuw behangetje geen luxe zijn. De deur midden achter leidt naar de hal. Rechts naast de deur staat een wandtafel met daarop een telefoon. Links naast de deur staat een gemakkelijke stoel. Rechts achter is de deur naar de eetkamer. Tegen de rechterwand in het midden staat een secretaire of een schrijftafel met geheel vooraan tegen de wand een stoel. Links achter is een raam met zware gordijnen. Aan de voorkant hiervan staat een kleine ronde tafel met een lamp erop. Aan de voorkant links is een open haardvuur waarin een klein vuur brandt. Op de haardplaat staat een houten olifant en een lege houtbak. Links en rechts naast de haard staat een gemakkelijke stoel. In het midden staat een driezits bank met front naar de zaal met hiervoor een kleine salontafel. Boven de haard hangen twee schilderijen.

EERSTE BEDRIJF

EERSTE TAFEREEL

Als het doek opengaat zijn de gordijnen nog open zodat we kunnen zien dat het buiten nagenoeg geheel donker is. Mildred zit bij de haard. Ze is redelijk vermogend en eigenaar van het huis. Dorothy zit op de bank een tijdschrift te lezen. Zij is eenvoudig gekleed.

Mildred: Ben je er zeker van dat het diner op tijd klaar zal zijn, Dorothy?

Dorothy (*geïrriteerd*): Natuurlijk. Ik heb niet voor niets zelf het grootste deel van de dag in de keuken gestaan.

Mildred (*niet overtuigd*): We krijgen nog maar zo zelden mensen te eten.

Dorothy (*zachtjes tegen zichzelf*): Ik dacht dat je meer van lamsbout hield.

Mildred: Wat zeg je, liefje?

Dorothy: Pardon?

Mildred: Oh, ik dacht dat je wat zei. (*ze warmt haar handen bij het vuur*) Wil je de gordijnen dichtdoen, liefje. Het wordt hier wat frisjes.

Dorothy (*gooit haar tijdschrift op de bank*): Zeker wel.... Graag zelfs. Heb toch niks beters te doen. (*als Dorothy naar het raam gaat pakt Mildred de olifant op en gooit die op het vuur. Dorothy ziet het en rent naar de haard*) Tante! Dat is de olifant! (*Dorothy pakt de olifant uit het vuur en bekijkt hem*)

Mildred: Oh hemeltje, wat onnadenkend van me. Is hij beschadigd?

Dorothy: Aan één kant een beetje geschroeid, maar hij zal het wel overleven. Je moet eens een bril kopen, dan zouden we dit soort kleine ongelukjes niet meer hebben. (*Dorothy zet de olifant weer op de haardplaat, gaat naar het raam en doet de gordijnen dicht*)

Mildred: Nee, dat kan ik niet over mijn hart verkrijgen..... dat maakt een mens zo oud. Ik weet wel dat ik wat ouder word maar zonder bril kan ik dat niet zien. Ik heb die olifant van kolonel Craddock gekregen toen hij uit India terugkwam.

Dorothy (*gaat weer naar Mildred*): Ze zeggen dat ze ongeluk brengen als ze hun slurf omhoog steken. Deze was bijna heel ongelukkig geweest. Er zijn geen houtblokken meer, zal ik Bunting roepen..... als ik hem kan vinden.

Mildred: Wat bedoel je, liefje?

Dorothy: Ik krijg er de kriebels van. Die man schuifelt maar door het huis.... komt plotseling uit donkere hoeken. Je weet nooit waar hij

het volgende ogenblik op zal duiken!

Mildred: Niet overdrijven, Dorothy. Bunting duikt niet.... hij zou niet kunnen.

Dorothy: Nu, maar hij schuifelt zeker. Ik snap niet dat u hem niet ontslaat!

Mildred: Bunting? Waarom? Ik kan hem toch niet ontslaan.... hij hoort bij wijze van spreken bij het meubilair. Zeg, weet je zeker dat het diner in orde is, Dorothy?

Dorothy (*mompelt binnensmonds*): Natuurlijk is het in orde, oude draak. (*ze gaat naar de hal. Mildred heeft niet gemerkt dat Dorothy is weggegaan en praat gewoon door*)

Mildred: Ik vind het vervelend dat ik erover blijf zeuren, Dorothy, maar het is zo belangrijk voor me. Het huis zal weer heerlijk vol gasten zijn.... net zoals vroeger. Het moet nu bijna twee jaar geleden zijn dat we allemaal samen in Parijs waren. Weet je nog? Wat een heerlijke tijd. (*terwijl Mildred doorpraat komt Bunting langzaam vanuit de hal de kamer binnen. Hij is gekleed als de ouderwetse butler en heeft witte handschoenen aan. Hij gaat dreigend naar Mildred met in de ene hand een blok hout en in de andere een opgeheven bijl*) Ik verheug me erop om de kolonel terug te zien. En Pierre. Zo'n aardige jonge man.... hij zorgde ervoor dat ik me jaren jonger voelde. Misschien was het de hele sfeer in Parijs. (*huivert*) Kom, zoek Bunting eens vlug op, meisje. (*Bunting is nu schuin achter Mildred aangekomen. Hij spreekt langzaam en afgemeten*)

Bunting (*luid en zonder waarschuwing*): Hout, mevrouw.

Mildred (*met een gillette, geschrokken*): Oh, Bunting! Ik zou het op prijs stellen als je je bij de deur even meldde. En leg die bijl neer..... je lijkt wel gek.

Bunting (*sarcastisch*): Zonder een bijl kan ik geen hout hakken, mevrouw. Ik ben niet zo bedreven in judo.

Mildred (*heeft haar schrik weer onder controle*): Maar je hoeft die bijl niet overal mee naar toe te nemen. Leg één blok op het vuur en laat de rest hier maar liggen.

Bunting: Ik heb maar één blok meegebracht, mevrouw. Het was behoorlijk zwaar.

Mildred (*zucht*): Ik snap werkelijk niet waar ik me druk over maak, Bunting.

Bunting: Ik wist niet dat u dat deed mevrouw. (*Mildred kijkt kwaad naar Bunting, maar deze blijft onbewogen*)

Mildred: Leg het blok maar op het vuur, Bunting.

Bunting: Heel goed, mevrouw. (*zonder zich te bukken gooit Bunting het blok op het vuur. Mildred kijkt naar hem*) Is er verder nog iets

van uw dienst, mevrouw?

Mildred: Ik verwacht dat de gasten nu ieder moment kunnen arriveren. Ik zou het op prijs stellen als jij in de buurt van de voordeur zou blijven zodat ze geen tien minuten moeten staan te wachten.

Bunting: Bij de voordeur, mevrouw. Zoals u wenst. *(hij draait zich om en gaat langzaam naar de hal)*

Mildred: En we hebben sherry nodig als iedereen er is.

Bunting: Sherry, mevrouw. Zoals u wenst. *(draait zich bij de deur om)*
Wenst mevrouw de goede sherry of de keukensherry?

Mildred *(staat op)*: Maar Bunting toch. Ik weet niet wat je de laatste dagen bezielt! De beste natuurlijk.

Bunting: Ik vraag het maar, mevrouw, omdat er van de goede nog maar een halve fles over is.

Mildred: Wat! We hebben pas geleden nog bijgekocht!

Bunting: Ik denk dat u het opgedronken hebt, mevrouw.

Mildred: Wat? Wat zei jij daar, Bunting?

Bunting: Ik zei dat u het waarschijnlijk opgedronken hebt, mevrouw.

Mildred *(kwaad)*: Luister eens goed, Bunting.... Ik denk dat het de hoogste tijd is dat jij je bewust wordt van je plaats hier in huis.

Bunting: Het spijt me dat u niet tevreden over me bent, mevrouw.

Mildred: Het is geen kwestie van tevreden zijn. Ik verwacht dat jij op tijd je mond weet te houden. Begrepen?

Bunting: Ik zal proberen mijn extroverte houding wat in te tomen, mevrouw. Is er verder nog iets van uw dienst?

Mildred: Ja. Bestel volgende week nieuwe sherry.

Bunting: Zeker mevrouw..... zoals u wenst. *(hij gaat langzaam links de hal in. Hij laat de deur openstaan)*

Mildred: De deur, Bunting! *(ze krijgt geen reactie, zucht diep en gaat weer zitten terwijl Dorothy vanuit de eetkamer binnenkomt)* Ik geloof dat je gelijk hebt over Bunting. Hij wordt onuitstaanbaar.

Dorothy: Toen ik in de keuken kwam stond hij daar hout te hakken. Stel je voor..... midden tussen al dat eten. *(Mildred kijkt Dorothy bezorgd aan)* Oh, maakt u zich maar geen zorgen, hij raakt maar zelden iets.

Mildred: Ik geloof dat we hem maar eens wat beter in de gaten moeten houden. Hij is weer aan de sherry.

Dorothy: Oh, nee toch! Ik dacht dat hij na het laatste avontuur zijn leven gebeterd had.

Mildred: Nu ja, als we hem kwijt zijn, weten we in ieder geval waar we hem zoeken moeten.

Dorothy: Een man van zijn ouderdom zou toch beter moeten weten.

Hij had wel kunnen sterven van de kou in die visvijver. Ik heb overigens in het dorp nogal wat praatjes over hem gehoord.

Mildred: Praatjes..... over Bunting?

Dorothy: Het lijkt erop dat hij in de pub over zijn losbandig verleden heeft staan opscheppen. Een affaire met een vrouw een paar jaar geleden.

Mildred: Bunting..... een affaire?! Ik denk dat hij behoorlijk overdreven heeft. Het lijkt me hoogst onwaarschijnlijk. Ik bedoel, wie zou hem nu willen?! (*achter klinkt de deurbel*) Ah, eindelijk. Ik dacht dat ze nooit zouden komen.

Dorothy: Zal ik opendoen?

Mildred: Nee, laat Bunting zijn loon maar eens verdienen. (*Bunting komt langs de open deur, hij schuifelt op topsnelheid naar de voordeur. Mildred gaat opstaan, en duwt haar haar wat op*) Zie ik er toonbaar uit, liefje?

Dorothy: Ja hoor, u ziet er goed uit. Ontspan u nu maar en geniet van het weekend met uw vrienden.

Mildred: Dank je dat je alles zo goed georganiseerd hebt, Dorothy. Ik zou niet weten wat ik zonder jou moest beginnen. (*Bunting komt in de opening van de haldeur staan. Hij steekt de hand op om de gasten, die hem volgen, te laten stoppen zodat ze niet zichtbaar zijn. Hij doet een stap de kamer in*)

Bunting: Bunting, mevrouw.

Mildred: Wat bedoel je? Waar zijn de gasten?!

Bunting: U zei dat ik mezelf te allen tijde moest aankondigen, mevrouw.

Mildred: Niet als je gasten aan moet kondigen! Laat ze onmiddellijk binnen.

Bunting: Zoals u wenst, mevrouw. (*Bunting maakt een onverschillig gebaar met zijn hoofd naar de gasten. Margaret en haar man kolonel Charles Craddock duwen Bunting nagenoeg omver als ze binnenkomen. De kolonel heeft een tweed kostuum aan en heeft een zelfverzekerde maar lawaaijige manier van doen. Margaret is wat jonger dan haar man*)

Margaret (*als ze voorbij Bunting loopt*): Dank je Bunting. Mildred, wat heerlijk je weer eens te zien. (*zij gaat naar Mildred en kust haar*)

Charles: Mildred, meid, hoe is het met je? Laat me je eens goed bekijken. Ik geloof verdomd dat je er iedere keer jonger uitziet. (*geeft Mildred een kus op de wang*)

Mildred: Charles, malle! (*Charles draait zich om naar Dorothy*)

Charles: En hoe is het met kleine Dorothy? Je houdt de ouwe dragonder goed onder de duim, hè? Prachtig.

Bunting: Kolonel en mevrouw Craddock, mevrouw.

Mildred: Wat zeg je Bunting?

Bunting: Ik zei, kolonel en mevrouw Craddock, mevrouw

Mildred: Bunting, je moet de gasten aankondigen als ze binnenkomen.... niet vijf minuten later.

Bunting: Ik had geen schijn van kans, mevrouw. Is er verder nog iets van uw dienst?

Mildred (*weet zich te beheersen*): Nee Bunting... dank je. Breng de koffers maar naar de groene kamer.

Bunting: De groene kamer. Zeker, mevrouw. Ik denk dat ik dat op de één of andere manier wel voor elkaar kan krijgen.

Mildred: Er zullen zo dadelijk nog meer gasten komen.

Bunting: Heel goed, mevrouw. Ik neem aan dat u verwacht dat ik weer bij de deur post vat zodat de gasten niet hoeven te wachten.
(*Bunting gaat rechts af de hal in. Hij laat de deur openstaan*)

Mildred (*roept hem na*): Deur dicht, Bunting. (*geen reactie*) Ik ben bang dat u het Bunting maar niet kwalijk moet nemen. Hij begint wat oud te worden.

Charles: Bunting..... Bunting. Ik ben zeker dat ik hem al eens eerder heb gezien.... vergeet nooit een gezicht.

Margaret: Natuurlijk heb je hem eerder gezien, Charles. Jij bent hier toch al eens eerder geweest.

Charles: Meen je dat nou? Ja natuurlijk. Niettemin een vreemde kerel.

Mildred: Dit is de eerste keer dat jij hier op bezoek komt, hè Margaret?

Margaret: En ik ben echt onder de indruk. Het park moet enorm zijn.

Mildred: Drie hectare. Het hele landgoed is natuurlijk een paar duizend hectare, maar dat is allemaal verhuurd aan de plaatselijke boeren. Kom gezellig bij me zitten. (*ze gaan allemaal zitten behalve Charles*) Charles?

Charles: Wat? Sorry, ik was even met de gedachten ergens anders. Ik probeer me te herinneren waar ik die knaap eerder heb gezien. Ik vergeet nooit een gezicht. Pas geleden nog, kom een knaap tegen die ik in jaren niet had gezien. Herkende hem onmiddellijk. "Hé, Snuitje, ouwe jongen" zei ik, "hoe staat het leven". De kerel viel bijna ondersteboven.

Dorothy: Dat u hem herkende?

Charles: Wat? Lieve hemel, nee. Zei dat hij me nog nooit van zijn leven gezien had. Werd nog beledigend ook.... leek er een hekel aan te hebben dat ik hem Snuitje noemde. Vreemde vogel bleek later.

Margaret (*verveeld*): Je gaat ons toch niet het hele weekend met die

domme verhalen lastigvallen, hè, Charles?

Charles: Sorry, meisje. Grapje; moet kunnen.

Mildred: Hij zou de echte Charles niet zijn, als hij zijn malle verhalen niet kon vertellen. Ik vind ze heel amusant.

Margaret (*ijzig*): Maar je hoort ze dan ook niet zo vaak als ik. (*er valt een onaangename stilte*)

Mildred: Hoe denken jullie over een glas sherry?

Margaret: Niet voor mij, dank je.

Charles: Je kent me.... ik heb geen aanmoediging nodig.

Mildred: Dorothy, wil jij Bunting even roepen?

Dorothy (*staat op*): Laat maar tante. Ik denk dat hij zijn handen al meer dan vol heeft. (*Dorothy gaat af in de eetkamer*)

Charles: Heerlijke jonge vrouw. Als ik twintig jaar jonger was...

Margaret (*ijzig*): Maar dat ben je niet, Charles. (*tegen Mildred*) Het moet toch een hele verademing zijn zo'n jonge vrouw in huis te hebben.

Mildred: Dat is het. (*lacht*) Ik snap soms niet hoe ze het bij me volhoudt, ik word de laatste tijd zo prikkelbaar.

Charles (*opgewekt*): De oude dag... daar beginnen we allemaal last van te krijgen. Neem Margaret bijvoorbeeld (*Margaret kijkt hem kwaad aan*) Grapje, meisje....

Mildred: Ik ben echt blij dat Dorothy hier is. Ik denk vaak dat ze eigenlijk met mensen van haar eigen leeftijd om zou moeten gaan. Maar ik zal er voor zorgen dat ze goed beloond wordt.

Margaret: Werkelijk?

Mildred: We hebben geen van allen het eeuwige leven. Als ik er niet meer ben, zal Dorothy behoorlijk verzorgd zijn..... ik heb tenslotte geen andere bloedverwanten.

Margaret: Maar ik dacht.... (*snel*) Ik dacht dat je nog andere familie had.

Mildred: Nee hoor, ik heb ze allemaal overleefd.

Charles: Hebben we nog een ander onderwerp? Ik word neerslachtig van al dat morbide gepraat! Heb ik je ooit verteld..... (*Dorothy komt binnen met een zilveren blad met daarop een karaf met sherry en een aantal glazen*)

Dorothy: Sorry dat het zo lang duurde..... Bunting had de fles verstopt. (*ze gaat naar de wandtafel en schenkt in voor Mildred en Charles*)

Charles: Ik weet nog altijd niet waar ik dat gezicht eerder heb gezien. Verrekte vervelend.

Mildred: Breek er je hoofd niet over, Charles. Je wilde ons weer één van je verhalen vertellen. (*Dorothy geeft de glazen aan Mildred en*

Charles)

Charles: Meen je dat? Je weet waarschijnlijk niet meer waar het over ging.... ik mag omvallen als ik het nog weet. Maar geen nood, ik kom er wel weer op. Hoe dan ook, laten we eens toosten.... op de gezondheid. *(hij drinkt het glas in één slok leeg en kijkt naar het lege glas)* Ik heb de indruk dat ze die glazen steeds kleiner maken.

Mildred *(glimlacht)*: Je weet de fles te staan, Charles.

Charles: Wat? Ik bedoelde niet.... nu ja, als je aandringt. *(hij schenkt zich nog een glas in, terwijl Margaret opstaat)*

Margaret: Als je er geen bezwaar tegen hebt, wil ik me even opfrissen, Mildred. Het is een vermoeiende rit geweest.... vooral met Charles aan het stuur.

Dorothy: Ik zal u uw kamer wijzen, mevrouw Craddock.

Margaret: Och doe geen moeite liefje. Ik zal het Bunting wel vragen. *(zij gaat af in de hal en sluit de deur achter zich)*

Mildred: Je hebt dat oude wrak dus nog steeds, Charles?

Charles: Hoe, Margaret?! Ja, ik ben bang van wel.

Mildred: Ik bedoelde de auto.

Charles: Oh, bedoel je dat. Dat is geen wrak, dat is een Bentley. Zou niet zonder haar kunnen. Nu aan één kant heb je wel gelijk.... ze begint een beetje nukken te krijgen op haar oude dag. Maar dat is met Margaret precies zo.

Dorothy *(gaat naar de deur van de eetkamer)*: Ik zal eens kijken hoe het met het eten staat. Is er nog iets wat ik voor u kan doen, tante?

Mildred: Nee, dank je, liefje. *(Dorothy af. Mildred gaat staan)* Zo, Charles, hoe gaat het nu met je?

Charles *(niet op zijn gemak)*: Oh, redelijk goed, denk ik. Veel aanmerkingen van Margaret. Vindt dat ik te veel tijd op de club doorbreng. Begrijp haar niet.... een vent moet met andere kerels kunnen praten. Met kerels weet je waar je aan toe bent.

Mildred: Houd op met zeuren, Charles, je weet best wat ik bedoel. *(gaat naar Charles)* Wanneer ben je van plan op mijn voorstel in te gaan?

Charles *(gaat achteruit)*: Rustig, meisje. Je brengt me wel in een lastig parket.

Mildred: Weet je het nog, dertig jaar geleden, Charles?

Charles: Natuurlijk weet ik het nog. Als de dag van gisteren. Negentien honderd zes.... Kent won de provinciale kampioenschappen.

Mildred: Het jaar dat we elkaar ontmoetten..... toen onze relatie begon.

Charles *(schraapt ongemakkelijk zijn keel)*: Oh dat... hmmm.... ja.

Verrekte lang geleden. Veel water naar de zee gestroomd ondertussen.

Mildred: En sinds die dag ben je blijven beloven, Charles. Volgend jaar.... en dan weer een jaar later.

Charles: We worden wat te oud voor dat gedoe, meisje. De vaart begint er wat uit te raken.

Mildred (*gaat weer naar Charles*): Ik verwacht ook geen wilde romance meer, Charles. Ik wil alleen maar jou. Jouw gezelschap, je vriendschap. Meer hoeft echt niet. Ik wil alleen maar jou, hier..... bij mij.

Charles: Maar Margaret dan? Ik kan haar toch niet zo maar in de steek laten na al die jaren.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto